

Seyran
CAVADOV

Bundan sonra nə görəcəm, bilmirəm

zaman da
Beləcə addımlayıb
keçir
Ömrümüzün üstündən.

Ay Seyran, günləri bada vermə gəl,
Qarşıda qarlı qış, şaxta, duman, çən...
Dünyanın bu vaxtı yenə pis deyil,
Bir ümid çırağı közərdə bilsən.

İllərin naxışı üzümdə gəzir,
Duman karvan çəkib gözümdə gəzir.
Ağrı oynaqalarda, dizimdə gəzir,
Deyəsən, deyəsən, mən qocalıram.

Bilmərəm

Nə qədər arzu var, nə qədər dilək,
Yaxşıya, yamana bölə bilmərəm.
Onlara çatmamış, əlim yetməmiş
Ölmək istəsəm də, ölə bilmərəm.

Payız

Payızdır,
Yarpaqlar saralır,
Üzülb budaqdan
Tökülür bir-bir.
Dünən, bəlkə də,
bir an
Bundan öncə canlı
olan
Yarpaqların
yağışı üstündən
İnsanlar addımlayıb keçir.
Düşünürəm:
Günlər, aylar, illər -
Yarpaqlı, yarpaqsız

Həyat təşnəsi

Yanır bizim üçün Günəş də, Ay da,
Bunu düşünməli, anlamalıyıq.
Həyat təşnəsidir axan çaylar da,
Biz də od olmalı, su olmalıyıq.

Sönmək istəyirsə közərən ocaq,
Onu keçinməyə gəlin qoymayaq.
Suya həsrət qalsa tənha bir qavaq,
Köpürən çay olaq, ya bulaq olaq.

Həyat - tək özünçün yaşamaq deyil,
Nə olsun, bəzən o, şəkər, bal dadır?
İnsan əməllilə daş da açır gül,
Həyatın mənası yaşatmaqdadır.

Deyəsən...

Aylarım, illərim ötdükcə bir-bir,
Ömrüm həm kədərə, qəmə bələnir.
Gözümdə hərdənbir yaş giləlenir,
Deyəsən, deyəsən, mən qocalıram.

Səbrim evdə, çöldə qərar tutmayır,
Hündürə, yüksəyə əlim çatmayır.
Təpər damarım da daha atmayır,
Deyəsən, deyəsən, mən qocalıram.

Ürək əvvəlkitək ahənglə vurmur,
Tanrıdan hələlik o, möhlət umur.
Öz dişim dişimə söykək də durmur,
Deyəsən, deyəsən, mən qocalıram.

Ömrün payızı

Ayı günlə, ili aylə hörmüşəm,
Sevincini, kədərini bölmüşəm.
Bu dünyanın azın, çoxun görmüşəm,
Bundan sonra nə görəcəm, bilmirəm.

Süleymanı, Şah Abbası de hanı?!
Ha yedisə, nə əti var, nə qanı.
Boşalarkən dolu gördüm dünyanı,
Bundan sonra nə görəcəm, bilmirəm.

Seyran, ömrün indi payız sinnidi,
Nə demişəm, öz sözümdü, səsimdi.
Bu dünyada gördüklərim bəsimdi,
Bundan sonra nə görəcəm, bilmirəm.

Payızda bağçalar yetirəcək bar,
Qarşıda sevimli nəvə toyu var.
Onun övladından görməsəm nübar,
Ölmək istəsəm də, ölə bilmərəm.

Şuşa, Kəlbəcərdən keçib ötməsəm,
Şuşa bulağının gözün öpməsəm,
Laçın, Qubadlıya çatıb yetməsəm,
Ölmək istəsəm də, ölə bilmərəm.

Ay Seyran, mənalı ömür sür, qocal,
Çalış ki, hər işə tapasan macal.
Allah tərəfindən gəlməsə əcəl,
Ölmək istəsəm də, ölə bilmərəm.